

DUCHOVNÉ OZVENY

Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.

Mt 6, 33

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Ročník I.

November 1998

Číslo 10

Prečo? - úsudok duší v očistci.

Duše v očistci nesmierne trpia. Podstatou utrpenia je to, že ešte nesmú vidieť Boha a tohto videnia sa radovať. Už vedia, aký veľký, krásny a dobrotivý je Pán Boh! A toto Dobro s Šťastie ešte nesmú mať. A vedia prečo. Hriech, nevernosť v Božej službe, nedostatok ľútosti a ducha kajúcnosti, to a ono priľnutie k svetu. Hľadali v mnohom seba a teraz sú na určitú dobu pripravené o zvrchované Dobro. Keď tak v tomto utrpení porovnávajú Dobro, o ktoré sú zatiaľ pripravené a tie hlúposti, ktorým dali pred Bohom prednosť, tie obety, ktorým sa bránili, tie kríže, ktoré nechceli niesť - ako ich to nemá trápiť, keď to už vidia také, aké to v skutočnosti bolo a je. A k tomu ešte tresty a iné bolesti?!

Kiež by sme videli posúdili všetko tak, ako to teraz prežívajú duše v očistci. Prosme o tú milosť, nesení každodenných krížov a verní v skutkoch lásky.

(Porovnaj dr. Josef Hlouch, Minutěnka 1971)
Jozef Kolpák, duchovný otec

Apoštolát modlitby na mesiac november:

- Všeobecný: Za obete omamných prostriedkov a za tých, čo sa usilujú o ich záchranu na ľudskej a spoločenskej rovine.
- Misijný: Aby šírenie sa siekt povzbudzovalo partikulárne cirkvi využívať s obnovenou úctou pravé dary Ducha Svätého.
- Úmysel KBS: Duchu Svätý, ty Božia Láska, naplň naše srdcia darom lásky, aby sme tak budovali spoločenstvo svätých.
- Za duchovné povolania: Srdce Ježišovo, prijmi do svojej slávy všetkých zosnulých kňazov a rehoľníkov.

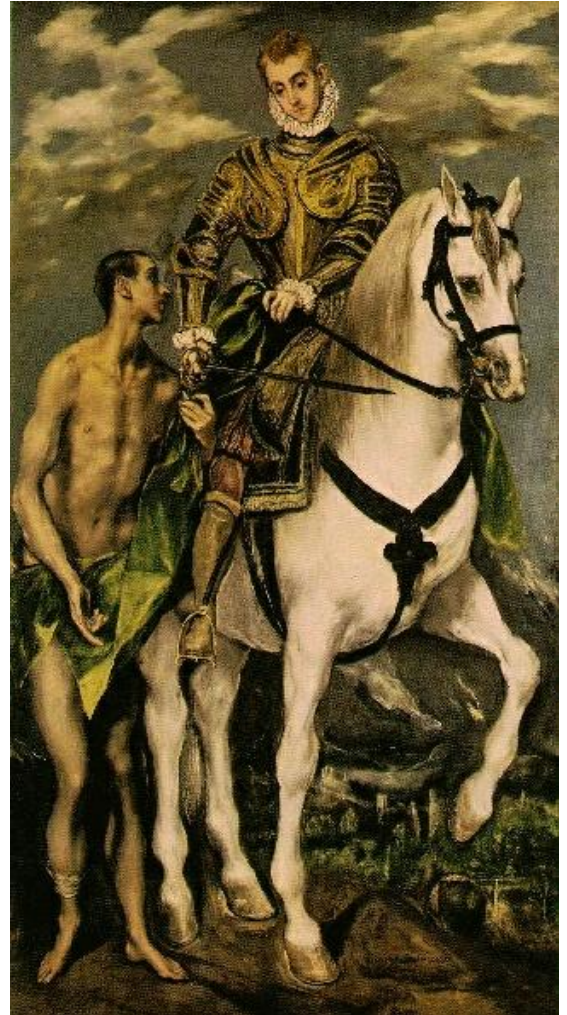
Svätý Martin - rytier milosrdenstva

Narodil sa r. 316 alebo 317 v meste Sabaria v Panónii (dnešné Szombathely v Maďarsku). Maličký Martin sa najradšej zdržiaval medzi otcovými vojakmi. Najšťastnejší bol, keď ho niektorý vojak vzal na koňa. Otec bol zriedkavo doma. Bol dôstojníkom rímskej posádky. Pri každom návrate z boja prvá cesta otca viedla za svojim synom. Bol na neho veľmi hrdý. I v malom chlapcovi kolovala vojenská krv ako v jeho otcovi.

Ako 10 ročný dostal svojho učiteľa, no veľmi sa mu nechcelo učiť, radšej trávil dni medzi vojakmi. Bol pohan, s kresťanstvom sa stretal len málo. Ale mal medzi otcovým mužstvom aj kresťanských vojakov, ktorí ho oboznamovali s Ježišovým učením. No kríž a umučenie Kristovo nemohol pochopiť.

Keď sa rodina dostala do Itálie do Pávie, kde bol otec preložený, tam sa spoznal s kresťanmi cestou svojho priateľa Festa, s ktorým chodil k učiteľovi na vyučovanie. Tajne sa zúčastňoval kresťanských schôdzí. Stal sa katechumenom. Dalo mu to veľa odriekania, aby vedel byť tichý, skromný, poslušný a pokorný. Ako Riman, všetko sa v ňom búrilo, nevedel pochopiť, že kresťan znáša i poníženie, odpúšťa zlé a za zlé sa odpláca dobrom. On však bojoval dobrý boj. Pätnásťročný vstúpil do armády. Tam sa kresal jeho charakter. Bol spravodlivý, nezatváral oči pred veľkými neporiadkami, na ktoré narazil pri svojich cestách, zvlášť od vyberačov daní od sedliakov. Mnohokrát zakročil proti vydieračom a zaplatil zo svojho za chudákov.

Pri jednej ceste sa mu stala príhoda, že ho žobrák prosil o milodar. Keďže nemal peniaze vzal svoj plášť, rozrezal ho na polovicu a zaodel chudáka. V noci uvidel samého Ježiša odetého v jeho plášti. Keď sa zdôveril so snom svojmu biskupovi, ten mu predpovedal, že dostane iné rúcho - biele - svoj krst. Vtedy vedel, že ho Pán volá do svojej služby. Krst prijal ako 22 alebo 23 ročný na Veľkú noc.

Chcel sa vzdať vojenskej služby. Cisár ho nazval zbabelcom, že uteká pred bojom. Martin sa rozhodol, že pôjde sám len s krížom proti nepriateľovi. To aj urobil. K boju potom neprišlo. Z vojenskej služby ho cisár prepustil. Odišiel do Poitiers v západnej Gálii. Nebýval v meste, ale za mestom ako pustovník. Čoskoro sa k nemu pripojili viacerí spoločníci. Proti jeho vôli bol vysvätený za biskupa. Zvláštnosťou jeho biskupského pôsobenia bolo jeho misionárčenie medzi vidieckym obyvateľstvom. Zakladal vidiecke farnosti, malé vidiecke kláštory. Svojich žiakov vyučoval, aby mohli pôsobiť medzi vidieckym obyvateľstvom.

V tom čase začali Martinove účinkovanie správdzať zázraky. Usiloval sa pomôcť ľuďom postihnutým nešťastím, nespravodlivosťou. Uzdravoval posadnutých zlým duchom, maloverných, dokonca kriesil mŕtvych. Mal odvahu postaviť sa aj proti tvrdým mocipánom a dosiahol oslobodenie ľudí nespravodlivo väznených.

dokončenie na 2. strane

Svätý Martin - rytier milosrdenstva (dokončenie z 1. strany)

Dožil sa vyše 80 rokov. Zomrel 8. novembra 397. V celom živote sa preslávil skutkami milosrdenstva. On v živote rozdelil svoj plášť i srdce. Daroval lásku všetkým. A čo my? Máme obraz svätého Martina v našom chráme. Je našim patrónom. Aký vzor nám dáva, ako my pomáhame svojim bratom a sestrám, podľa jeho vzoru?

Sú hody - dni hojnosti. Rodina sa schádza pri bohato prestretom stole. Je nám veselo, popíjame, zajedáme si husacinu, deti sa hojdajú na hojdačkách. A pomyslíme si i na nášho patróna? Je našim ochrancom, orodovníkom celej farnosti. Aké by to bolo krásne, keby sme práve v deň hodov v chráme ďakovali aj nášmu patrónovi za dobrodenia, ktoré máme, vyprosovali si u neho orodovanie za celú farnosť, za naše rodiny, naše deti, našu mládež. Určite s láskou, akou sa rozdával všetkým za svojho života, aj nám vyprosí pomoc, ktorú tak veľmi v týchto zlých časoch potrebujeme. Zvlášť prosme o pokoru, obeť, lásku ku všetkým ľuďom.

Svätý Martin, patrón našej farnosti, oroduj za nás!

Sviatok všetkých svätých

1. november je deň, kedy si všetci veriaci pripomínajú verných nasledovníkov Krista - svätých. Obraciame k nim pozornosť, lebo sú živými svedkami Božej milosti a hrdinskými svedkami Ježiša Krista, ktorého vo svojom živote pevne nasledovali.

Raz Pán Ježiš rozprávaj svojim učeníkom o večnom živote. Tu pristúpil k nemu mládenec a opýtal sa: „Učiteľ, čo mám robiť, aby som mal život večný?“ Ježiš mu povedal: „Prečo sa ma pýtaš na dobré? Len jeden je dobrý. Ale ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania!“ Mládenec sa ho opýtal: „Ktoré?“ Ježiš odpovedal: „Nezabíjaj! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Cti otca i matku a milovať budeš svojho blízkeho ako seba samého!“ Mladík mu odpovedal: „Toto všetko som zachovával. Čo mi ešte chýba?“ Ježiš mu vravel: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ Keď mladík počul toto slovo, odišiel smutný, lebo mal veľký majetok. [Mt 19,16-22]

Mládenec sa nevedel zriecť svojho majetku, radšej opustil Pána Ježiša. Apoštoli konali inak. Nasledovali ho verne a odhodlane a stali sa dokonalými a svätými. Je teda ťažké byť svätým? Je ťažké dosiahnuť šťastie? Áno, je to ťažká cesta. Mnohokrát je to cesta kríža, obeť, sebazapretia. Ale vieme, že na tejto ceste k dokonalosti nie sme sami. Je s nami Ježiš. A tak, ako my potrebujeme jeho, i on potrebuje nás, našu vieru, našu vytrvalosť, našu vernosť. Náš život tak dostal zmysel a naplnenie: hľadať a nájsť lásku, dosiahnuť pravé šťastie, „lebo nespokojné je moje srdce, Bože, kým nespočinie v tebe.“ (sv. Augustín)

Pamiatku svätých si teda neuctievame iba pre ich príklad, ale ešte viac, aby sa v Duchu utužila celá Cirkev uplatňovaním bratskej lásky. Lebo kresťanská jednota ako aj spoločenstvo so svätými nás spája s Kristom, ktorý je zdrojom všetkej milosti.

Spomienka na zosnulých má tiež svoje miesto v živote kresťana. Je to zvláštne. Nikto sa neponáhľa, ľudia sa navzájom zdravia, podávajú si ruky. Celý cintorín vyzerá ako lúka plná kvetov. Na hrobch zapalujeme sviečky, v ich plameňoch sa mihotajú padajúce listy. Tichučko stojíme a myslíme na tých, ktorí tu odpočívajú. Modlíme sa Pánovu modlitbu najprv za našich blízkych, potom i za duše, na ktoré si nikto nespomenie. Práve cintorín je to miesto, kde si každý uvedomí, že sme ako steblo vo vetre, že tu sme si všetci rovní.

Veríme, že duše blízkych žijú v blízkosti toho, ktorý je pravda, nádej, láska i večný život.

„Videl si v smutnom jesennom podvečere padať suché listie? Tak padajú každý deň duše do večnosti. Jedného dňa takým padajúcim listom budeš i ty.“ [J. Escrivá]

Čo nás trápi

A je po birmovke.

Voľajako sa mi stále obracia zrak k vám, mladí. Prečo? Ste plní elánu, sily, v očiach nádej v dobrú budúcnosť.

V nedeľu 11. októbra ste prežili pekné chvíle. Prijali ste dary Ducha Svätého. Biskup vám položil ruky na hlavu, poznačil vás krizmou na čelo a vy ste sa stali dospelými kresťanmi, rytiermi Ježišovými.

To bolo v nedeľu. Doma potom sviatočný obed, bohaté dary, ktoré vás iste potešili. Po nedeli však prichádzajú všedné dni. A Ježiš v našom chráme zostal zase sám. Nikto z vás nepríde cez robotný deň na omšu? Budú prázdné lavice? Nemáte čas? Stačí však denne len 3/4 hodiny pri svätej omši, zopnúť ruky a spolu s kňazom byť účastný na sv. omši. Je to veľa? Viete, aký poklad dostávate na každej sv. omši? Nedalo by sa prerušiť učenie, prípadne zábavu, sledovanie telky? Že nám stačí účasť na sv. omši v nedeľu? Sme nedeľní kresťania, v robotný deň nie sme kresťania? A teraz vy rodičia, splnili ste si povinnosť, pripravili ste vaše deti na skúšky, trpeli ste či ich spravila, urobili ste im oslavu a dost'?

Už nás viacej nič netrápi. Voľajaké svedomie, čo nám kdesi v našom vnútri hovorí, že by sme sa mali teraz zvlášť modliť, ďakovať za veľkú milosť, akú vaše deti dostali pri birmovke, akosi nám nič nepovie? Omša v robotný deň? Vy nestačíte, prichádzate neskoro z práce, ale deti by predsa mohli ísť, či nie? Či v robotný deň je omša len pre babky? Ďakujte im, že sa aspoň oni modlia a obetujú omšu za vás i vaše deti.

Lenže, ak deťom nedáme vzor v našej viere ani oni nebudú chcieť žiť podľa viery. Koľko rodičov plače v svojom srdci, že zabudli na náboženskú výchovu v rodine a deti sa odcudzili Bohu, ale i im. A ich srdcia sú prázdne. Len túžba po peniazoch, nič nerobenie, kariera, drogy. Snáď v kúte srdca ešte kúšička lásky, ktorú im dal Ježiš do daru. Kiež nezabudli na krásne chvíle svojej birmovky. Skúste už od dnes večer čo večer modlitbu, čítanie sv. Písma, hrdinstvá mučeníkov v minulosti. Chráňte im vieru, modlite sa za nich, vráti sa vám to vo vďačnosti a láske vašich detí k Bohu a blížnemu.

A nakoniec: Sv. omša je prvým, najväčším, najhodnotnejším, jediným zdrojom Božích milostí a všetkého dobrého pre človeka. Nahradí všetky pobožnosti, ale ju nenahradí žiadna. Teda posielajte čo najčastejšie svoje deti na sv. omšu, vyprosia pomoc i pre vás.

Ďakujem za pochopenie mojich slov a prosím, ak sa vám niečo v článku nepáčilo, urobte viac, ako sme vás prosili.

Jeden dobrý skutok svätého Martina

Hoci sv. Martin, patrón nášho farského kostola, urobil veľa dobrých skutkov, predsa najznámejším ho urobil ten, keď sa o svoj vojenský plášť podelil s polonahým chudákom. Toto jeho, na prvý pohľad, náhodné stretnutie pred bránami Ambianu s núdnym človekom, zmenilo celý jeho život natoľko, že z pohanského rímskeho dôstojníka sa napokon stal biskup a svätý, ktorý sa aj po 1600 rokoch teší živej úcte veriacich. Povieme si, pravdaže, veď vo sne sa mu zjavil Kristus, ktorý sa skrýval v onom mrznúcom žobrákovi. Áno! Ale on pri tom stretnutí nevidel Krista. Videl iba chudáka, odkázaného na cudziu pomoc. Tak to teda bolo, ako to býva aj v našom živote. Aj my v nich nevidíme Krista, ale on v nich

naisto je. Nik od nás nežiada, aby sme si roztrhli kabát alebo šaty. Ale náš Pán chce, aby sme si roztrhli srdce, aby z neho mohla vyjsť láska, ktorá nám už povie, čo máme robiť, ako pomôcť. Je to možno rozhodujúca príležitosť pre nás, aby sme prakticky prejavili svoje kresťanstvo. Možno prvá, možno posledná. Ale tak, či onak, nám ju náš Pán - Sudca pripomenie: „Čo ste urobili jednému z mojich najmenších, mne ste urobili ...“ a „Čo ste neurobili ..., ani mne ste neurobili ...“ A potom príde ortiel: „Podťte ...“ alebo: „Odídťte!“ Definitívny a neodvolateľný.

Nemáme čo dať? Ani úsmev, ani dobré slovo, ani pozdrav tomu, ktorému sa akosi vyhýbame? Ak sa nám to podarí - aspoň na hody! - môžeme si byť istý, že neostane bez odmeny.

PhDr. Štefan Hanakovič

Farský kostol sv. Martina, biskupa z Tours

Na mieste staršieho, pravdepodobne gotického kostola, ktorý bol pomerne malý, bol v rokoch 1699-1708 vybudovaný dnešný farský kostol ku cti sv. Martina, biskupa z Tours.

Svätyňa trojbokého záveru s valetovou klenbou bola postavená v rokoch 1699-1700 a loď kostola bola ukončená v roku 1708. Celá stavba kostola bola prevedená za farára, suchovského rodáka Juraja Suchaya (Suhay). Z bývalého starého kostola zostala masívna veža, ktorá v roku 1735 bola nadstavená osembokým trupom a barokovo zastrešená.

Na pamiatku dostavby farského kostola dal farár Juraj Suchay umiestniť na triumfálnom oblúku nápis, ktorého chronostichom zaznamenáva rok 1708:

O ART NO PRET O ARAE RE ENTER ERE TA

Hlavný oltár z polovice 18. storočia je barokový, stĺpovej architektúry a je ukončený volutovým štítom. V strede je maľba patróna kostola a medzi stĺpami sú umiestnené sochy svätcov: Vojtecha, Štefana, Gerharta a Ladislava.

Na ľavej strane triumfálneho oblúka, oddeľujúceho svätyňu od triumfálneho oblúka je klasicistická kazateľnica. Je bohato zdobená, na parapete rečníšťa je reliéf Krista Pána a na strieške sú barokové vázy a rôzne ozdobné prvky.

V strede kostolnej lode, na pravej strane, je staršia krstiteľnica.

Krížová cesta je rozmiestnená po oboch stranách stien svätyne aj lode.

V lodi sú v záveroch umiestnené bočné oltáre. Vľavo oltár sv. Jána Nepomuckého s baldachýnom a sochami sv. Gregora Veľkého a sv. Františka Assiského. Druhý bočný oltár (vpravo) je ku cti Panny Márie lurdskej, so sochami sv. Jána Krstiteľa a rehoľnice (Kordula?).

Na pilieroch i v medzipoliach sú sochy a „oltáriky“. Vo svätyňi: Božské Srdce Ježišovo a Srdce Panny Márie, v lodi kostola: sv. Jozef, sv. Anton Paduánsky, Panna Mária pomocnica kresťanov.

V zadnej časti kostola je na masívnych stĺpoch, tvoriacich poloblúky, chór kostola.

V priestore okolo kostola bol oddávna cintorín obohaný múrom. Na cintoríne bola kaplnka sv. Františka Xaverského vybudovaná začiatkom 17. storočia. Druhou cintorínskou kaplnkou bola kaplnka sv. Anny zo začiatku 18. storočia. Po zrušení cintorína okolo farského kostola (1779) boli kaplnky postupne rozobraté.

- Niekoľko záznamov o kostole:

V roku 1712 boli v kostole tri oltáre: sv. Martina, Sedembolestnej Panny Márie a sv. Františka Xaverského. V roku 1779 hlavný oltár konsekroval biskup Juraj Richvaldský. Kostol bol benedikovaný (požehnaný).

V sakristii sa uchovávali rôzne liturgické predmety a posvätné nádoby v skriniach.

Barokové lavice boli zhotovené v prvej polovine 18. storočia. Medená krstiteľnica so soškou sv. Jána Krstiteľa bola darom manželky Jána Otočku (polovica 18. storočia).

- Niekoľko údajov o farnosti:

Prvá písomná správa pochádza z roku 1251, kde sa nachádza názov Zuha. Ďalšie používané názvy boli: Zuh, Zubuch, Soch, Such, Suha, Duerrenpach, Dürenbach, Szárazd, Szárazpatak a rôzne ich obmeny. Prvýkrát sa objavuje názov Sucha v r. 1673.

V r. 1927 je prvýkrát a natrvalo zavedený názov Suchá nad Parnou.

Nevieme kedy bola založená (erigovaná) farnosť v Suchej. V niektorých prácach spomína sa rok 1240. Menoslov farárov však nie je úplný a to najmä po 16. storočie.

Prvého farára menom Bartolomej poznáme po roku 1280, kedy bol robený pápežskými kolektormi popis farností.

- Súpis farárov pôsobiacich vo farnosti v 20. storočí:

1870-1907 Ladislav Horváth

1907-1923 František Petřík

1923-1924 Imrich Vanek

1924-1945 Vavrinec Petrovič

1945-1946 Ferdinand Malík

1946-1984 Dr. Martin Ondroš

1984- Jozef Kolpák

(z práce: J. Kolpák - H. Radváni:

Suchá n.P. Príspevok k dejinám farnosti, 1998).

Jo Hanns Rösler:

Rozhodnutie.

V týchto dňoch ma prekvapila návšteva. "Vyrušujem?"

"Prídeš ty do dákeho domu bez toho, aby si nevyrušoval?" - opýtal som sa.

"Ja viem, neradi ma vidia", povedal môj návštevník, "ale čo iné mi zostáva ako zaklopať a povedať: Už je čas! Jedného z vás, teba alebo tvoju ženu musím dnes zobrať - záleží, ako sa rozhodneš."

"Počúvaj, kostlivec", odpovedal som mu. "Ktorý manžel by nepoložil život za svoju manželku? Kto rád umiera? Ale ja milujem svoju ženu, ona má ešte toľkú radosť zo života! Keď to teda musí byť, ber mňa".

"To hovoríš bez toho, aby si sa vážne zamyslel", povedal môj návštevník - smrť. "Kto umrie, je vo výhode. Odpadnú mu všetky pozemské starosti. Všetko, čo ťa dnes ešte deprimuje: boj o existenciu, svár so susedom, úzkosť pred starobou, alebo či tých pár korún penzie bude stačiť, starosti, aby bol šéf spokojný, nepríjemnosti s kolegami, čo ti závidia, máš za sebou. Mŕtvy to má vždy dobre. Nepočuje víchor, čo buráca okolo jeho domu, nevidí stúpať vodu v rieke, poštár mu už neprinesie smutný list, netlačí ho topánka, nebolí ho zub, konečne si môže odpočinúť a zviazať i odložiť batôžtek svojich starostí."

"Ty to môžeš tak vidieť", odpovedal som. "Je to tvoje povolanie: potešuješ takto človeka, ktorého zoberieš. Čo sa mňa týka, moja nádej bola vždy silnejšia, než moja úzkosť. Keď umriem skôr ako manželka, robím to bez výhody, len preto, že ju mám rád a chcem jej zachovať radosť pozemského života."

Kostlivec sa dlho na mňa díval. V jeho tvári bolo čosi dobrácke.

"Práve preto, že svoju ženu miluješ, mal by si si svoje rozhodnutie ešte raz premyslieť. V manželstve, ako je vaše - 30 rokov ste tu boli stále jeden pre druhého a nebolo ničoho, čo by nebolo spoločné - bude totiž pozostalý viac postihnutý než ten, čo odíde. Nemyslíš? Mysli na to, ako bude vyzeráť život tvojej ženy. Jej srdce bude ranené tak ako aj tvoje, iba že ona musí s ním ďalej žiť a vziať na svoje plecia všetky starosti, ktoré ste doposiaľ niesli spoločne. Život bude pre ňu tvrdý a nepohodlný, keď jej už nebudeš stáť po boku. Slepó sa potkne o každý kameň, ktorý jej nemôžeš z cesty

odstrániť. Nebude tu nik, kto by utrel jej slzy, budú ju trápiť spomienky pri každej piesni, na každej prechádzke. Už aj pohľad na tvoju lyžicu ju zraní, keď si sama pre seba bude prestierať. Bude sama, vaši priatelia sa od nej utiahu, lebo kto bol spriatelnený s manželmi, nevie, čo si počať s pozostalým partnerom. Ľudia sa ospravedlnia, možno ešte na sviatky jej zavinšujú. Tvoja žena bude sama sedieť doma, hodiny budú tikať a ona na ne hľadieť, ale nikto nepríde, ani ty, ani dakto, kto sa na teba sputuje, ako to bývalo prv. Ona tam bude ticho sedieť so zovretými perami a bude rozmýšľať o tom, čo dobrého ti zabudla urobiť, alebo že sa ti ani raz nepodakovala za to, že si si vzal za ženu a že si jej bol dobrým manželom. Nevysslovené slová lásky jej zrazu ležia v srdci ako kamene, ktoré jej kráčia dych a deprimujú. Preklína každú minútu, ktorú ťa nechala čakať a pripadá jej dlhá ako tisíc minút... Rozum sa jej zatemní - bude sa rozprávať so stoličkou a so stolom, nemá totiž nikoho, komu by mohla otvoriť svoje srdce. Neskôr zostane i cez deň ležať v posteli: veď načo má vstať, nikto ju nečaká, nikto ju nepotrebuje... Povedz, berieš si na svedomie túto jej biedu?"

Chytil som kostlivca za ruku: "Nie!" zvolal som. Tak nesmie žiť. Mám ju radšej ako seba samého. Ponechaj mňa takému biednemu životu a vezmi teda ju do večného pokoja. Spí hore, bola unavená. Odnes ju odtiaľ opatrne, bez toho, že by sa zobudila. Nech zase otvorí oči až vtedy, keď bude stáť pred Božou velebnosťou. Nezobud' ju prv: trápila by sa a vypytovala, či a ako ja bez nej budem žiť."

Kostlivec mi prikývol, akoby sľúbil. Potom vstal a išiel hore na poschodie. "Nie." skríkol som. "Nechaj mi ju! Alebo vezmi mňa!"

Nezniesol by som to, aby som viac nepočul jej hlas a jej kroky po dome, tiché štrkotanie príboru pred raňajkami, keď ráno prikryva stôl. Ja neviem sám sedieť pri stole, nemôžem ležať v posteli bez toho, že by som počul jej dych. Aká by to bola radosť na svete, keby sa ona na nej nepodieľala? Stolička v izbe, na ktorej sedela, na vešiaku kabát, ktorý nosila, každá košeľ, ktorú beriem zo skrine a ktorú ešte ona hladila, ešte aj lavica v kostole, kde sme sa spolu modlili - ako by som mohol zniest' pohľad na to? Môj rozum by narušila myšlienka, čo všetko som

zabudol: koľko nežných slov zostalo nevypovedaných, koľko dobrého som jej nespravil. Prečo som čítal noviny namiesto toho, aby som sa s ňou rozprával a diskutoval: veď bola predsa pekná, páčila sa mi a v posledných rokoch som jej to nikdy nepovedal: ďakujem ti, že si tu - ďakujem ti, že ťa môžem tak ľúbiť ako v prvý deň našej lásky. Nikdy som sa nepodakoval za jej život, ktorý mi obetovala, nikdy za jej trpezlivosť, ktorou odzbrojila moju netrpezlivosť, nikdy za pohľad, ako sa na mňa pozerala a za ten jej srdečný úsmev. Teraz viem, že slová "moja žena", ktoré človek po celý život vraví, sú najkrajšie slová ľudskej reči. Dovoľ mi ešte raz ísť k nej, daj mi tri dni, len jeden týždeň, aby som dobehol, čo som nestihol..."

Tu kostlivec odstúpil od schodov, ktoré viedli hore.

"Práve som zistil, že som si pomýlil číslo domu", povedal. "Vy dvaja nasledujete o niekoľko strán ďalej, ako vidím... nemajte mi za zlé, kamarát. A využite čas dovtedy, kým sa vrátim lebo potom vám nemôžem pohovieť tri dni, ani len tri minúty, aby ste dobehli to, čo ste za tridsať rokov zameškali.

Štvrtá cesta Dežka Motúzika. Ferko Šelinger

Oddávna som bol zvedavý,
ako sa kde žije,
preto som sa rozhodol ísť
aj do Austrálie.

Ale ako, rozmýšľal som,
na bicykli, peši?
Pohľad na mapu ma veru
príliš nepotešil.

Veď ten svetadiel je niekde
až na konci sveta.
Tam sa iste loďou chodí,
alebo sa lieta.

Hned' som myslel na vrtuľník,
aj som si ho spravil.
Ľudia ústa otvárali,
keď som sa tam zjavil.

Ten stroj sa im tak zapáčil,
že ho chceli kúpiť.
Dávali mi zaň doláre,
ja však nie som hlúpy.

Parúzia - Druhý príchod Ježiša Krista

Parúzia je biblický pojem, termín, ktorým sa v Novom zákone označuje slávny príchod Ježiša Krista na konci vekov, keď sa zjaví ako sudca a Pán celého vesmíru, vzkriesi mŕtvych, obnoví nebo i zem a ustanoví definitívne Božie kráľovstvo. Vtedy nastane účtovanie a budú od seba oddelené dva rozličné prístupy k pravde života: sebecko a láska.

Tento „druhý“ príchod Ježiša, chápaný ako jeho definitívne víťazstvo, sa kedysi v prvotnej Cirkvi očakával ako udalosť, ktorá sa mala odohrať v blízkej budúcnosti. No postupom času a najmä následkom prenasledovania kresťania nadobudli vedomie tzv. „medzičasu“, t.j. prechodného obdobia medzi Kristovým oslávením a jeho slávnym príchodom na konci vekov. Takmer nebadane sa začal klásť dôraz na Pánov príchod pri smrti každého človeka, takže jeho očakávanie sa stalo motívom ľudského konania a základom eschatologického (týkajúceho sa posledných vecí človeka a dejín spásy) svetonázoru. V evanjeliách a v neskorších novozákonných spisoch sa preto osobitne prízvukuje bdenie a bezúhonný život ako príprava na náhly Pánov príchod.

Ako teda bdiť? Zavrieť sa do nejakej komôrky a čakať, že už čoskoro nastane koniec sveta a príde Pán vo svojej sláve? Takto to začali praktizovať niektoré sekty, no boli to zrejme mylné postoje. Ježiš nás vyzýva k nepretržitej pripravenosti na večný život. On sám, ako Syn človeka, nevedel ani deň, ani hodinu, kedy nastane koniec vekov a s ním príchod Božieho kráľovstva. Ono sa začína budovať už tu, na tejto zemi, ktorá je plná zmätku, neporiadku, utrpenia, krívd, nespravodlivosti ... Áno, táto zem je akoby odrazovým mostíkom pre každého z nás. Každý z nás dostal možnosť začať budovať Božie kráľovstvo už tu a teraz. Ako? Ako keď sa stavia kostol z kameňa. Aj naše dobré skutky, vzťahy, naše postoje sú akoby kameňmi, ktoré prikladáme do stavby Božieho kráľovstva. Večný život po smrti bude len pokračovaním toho, aký sme žili počas života v tele. Nie nadarmo naši predkovia hovorievali: *Aký život, taká smrť. Aká smrť, taká večnosť*. Nechcem tu nikoho strašiť a robiť z Pána Boha akéhosi žandára, ktorý kontroluje, čo robíme a len čo prestúpime nejaké prikázanie alebo zhršíme, už už sa teší, však on nám to na poslednom súde „ukáže“. To by malo byť to posledné, čo by nás malo motivovať k zlepšeniu života.

Pozrime sa do našich dní, ako je to s nami. Spomenieme si vôbec niekedy na to, že Pán môže kedykoľvek zaklopať na naše dvere a žiadať účet nášho života? Chceme sa aspoň o niečo zlepšiť vo vzájomných vzťahoch doma, v škole, v práci? Ak azda zisťujeme, že nemáme ešte tieto postoje vyjasnené, môžeme začať. Hoci aj hneď!

Pripravil Jozef Čirč SJ

Trnava - slovenský Rím

Vznikla na mieste slovanského sídliska z 9. storočia. V roku 1238 sa stala prvým kráľovským mestom na Slovensku. V časoch tureckej okupácie Uhorska sídlilo tu v rokoch 1541 - 1820 ostrihomské arcibiskupstvo. Viaceré významné rehole vybudovali v meste kláštory a kostoly. Spoločnosť Ježišova tu vybudovala univerzitný komplex s tlačiarňou. Sústredil sa tu spoločenský a náboženský život krajiny. V 19. storočí sa Trnava stala centrom slovenského obrodeneckého hnutia.

Kostol sv. Mikuláša v Trnave

je monumentálna gotická stavba postavená okolo roku 1380 na mieste románskeho kostola, spomínaného v roku 1211. V polovici 18. storočia k nemu pristavali kaplnku Panny Márie, v ktorej bol umiestnený milostivý obraz Trnavskej Panny Márie.

História obrazu Trnavskej PANNY MÁRIE

siahla do roku 1585, keď sa študent bohoslovnia František Forgáč vrátil zo štúdií do Trnavy. V Ríme dal odmaľovať starobylý obraz - ikonu, uctievaný po stáročia v kláštore sv. Alexeja a Bonifáca. Obraz v Trnave umiestnili v Kostole sv. Mikuláša, kde sa tešil veľkej úcte veriacich.

Dokumenty a tradícia zaznamenávajú mimoriadne udalosti slzenia obrazu Panny Márie v rokoch 1663 a 1708, ktoré boli pre mesto osudové. V roku 1708 bol obraz vyhlásený za „milostivý“. Po skončení moru v roku 1710 k sviatku Obetovania Panny Márie - 21. novembra - boli pre uctievačov obrazu udelené odpustky. Od tohto roku sa pravidelne okolo tohto sviatku konali každoročne slávnosti, ktoré v posledných desaťročiach nesú názov Novéna.

Program NOVÉNY 1998

Témy kázni a formuláre svätých omší.

OVOCIE DUCHA SVÄTÉHO - ČNOSTI, PANNA MÁRIA.

- piatok**, 13.11.98 Čnosť rozvážnosti
votívna omša: Preblahoslavená Panna Mária, stolica múdrosti
- sobota**, 14.11.98 Čnosť spravodlivosti
votívna omša: Svätá Mária, zdroj svetla a života
- nedeľa**, 15.11.98 Čnosť zmužilosti
votívna omša: Preblahoslavená Panna Mária, kráľovná apoštolov
- pondelok**, 16.11.98 Čnosť miernosti
votívna omša: Svätá Mária z Nazareta
- utorok**, 17.11.98 Božská čnosť viery
votívna omša: Preblahoslavená Panna Mária, ochrankyňa viery
- streda**, 18.11.98 Božská čnosť nádeje
votívna omša: Preblahoslavená Panna Mária, matka svätej nádeje
- štvrtok**, 19.11.98 Božská čnosť lásky
omša: Na výročie posviacky chrámu
- piatok**, 20.11.98 Panna Mária spolupracovníčka na diele spásy
votívna omša: Preblahoslavená Panna Mária, prameň spásy
- sobota**, 21.11.98 Panna Mária eschatologický obraz cirkvi
omša: Panny Márie trnavskej, *večer:* Krista Kráľa

KATOLÍCKA JEDNOTA SLOVENSKA

Pozvánka na prednášky

Miesto: Dom Katolíckej jednoty Slovenska - Veľká sála, Novosadská 4, Trnava

Termín: Každý pondelok, začiatok o 18.00 hod.

2.11.98 Spomienka na všetkých verných zosnulých: Doporučujeme účasť na sv. omši a návštevu cintorína.

9.11.98 Mons. Štefan Vrabc, titulárny biskup Tabaltský, pomocný biskup arcidiecézy Bratislava - Trnava:

„Spolupráca laikov pri evanjelizovaní sveta“

Srdečne Vás pozývame na dialóg s novovysväteným otcom biskupom.

16.11.98 Novéna k trnavskej Panne Márii.

23.11.98 MUDr. Július Duchoň, odborný lekár, Trnava:

„Priedušková astma“, Odborný pohľad špecialistu na pľúčne ochorenia.

30.11.98 PhDr. Marián Košč, odborný lekár - psychológ, Bratislava:

„Pohľad dospelievajúceho na svoju rodinu“.

Chcete spoznať aj Vy mladší psychologický pohľad na problematiku dospelievania? Ak áno, tak prídte.

Tešíme sa na Vašu účasť

KJS - Trnava

Maltézska pomoc

Vančurova 1, Trnava, tel. 0805 / 512 878

⇒ prichádza i k Vám,

- aby pomohla starým, chorým, opusteným a bezvládnym ľuďom,
- aby pomohla občanom, ktorí sa ocitli v núdzi a potrebujú pomoc

Pomáha všade tam, kde štát z najrôznejších príčin nemôže pôsobiť.

V duchu kresťanskej viery a jej pomocou šíri lásku k blížnemu, pomoc chorému a opustenému.

Vedie svoju mládež, učí ju a vychováva, spolupracuje s občanmi, ktorí nájdu v sebe silu pomáhať dobrovoľne svojmu blížnemu, alebo zasvätiť život tejto profesii.

To všetko pre mier vo svete a blaho spoločnosti.

⇒ zabezpečuje:

prepravnú službu (sociálny taxík) pre zdravotne postihnutých a starých občanov

úhrada za službu:

7,-Sk - štartovné + 2,-Sk/km (držitelia preukazu ZŤP)

4,-Sk/km (zdravotne postihnutí a starí

občania, ktorí nie sú držiteľia preukazu ZŤP) z miesta bydliska

po 19.00 hod. +50% úhrady

v sobotu, nedeľu, sviatok +100%

objednávky telefonicky od 7.00 - 15.30 hod.

telefón: 0805 - Trnava 512 878

U občanov, ktorým sa neposkytuje príspevok na úhradu motorového vozidla z Okresného úradu, poskytne Okresný úrad príspevok na individuálnu dopravu v zmysle §43 a vyhlášky č. 151/1988Zb. V znení neskorších predpisov.

Služba sa poskytuje za účelom:

- * návštevy úradov verejnej správy
- * dopravy k vlakom, autobusom a lietadlám
- * návštevy kultúrnych, športových a iných podujatí
- * návštevy príbuzných, chorých a i.
- * splnenia ďalších Vašich požiadaviek

⇒ hľadá:

sponzorov a dobrovoľníkov, ktorí môžu akýmkoľvek spôsobom prispieť k rozvoju našej činnosti.

Príjmeme vodiča - len na civilnú službu

Knihy na tento mesiac

Morris West: Deti slnka

Dobrá kniha 1998

Kedykoľvek ma moji talianski priatelia počuli hovoriť o tejto knihe, usmievali sa.

„Neapol je príliš veľký,“ hovorievali, „je príliš veľký, príliš starý a príliš zložitý na to, aby si ho pochopil.“

Nesúhlasil som s nimi a stále ne-súhlasím. Väčšina z nich nikdy nebola

v Bassi. Žiaden z nich tam nestrávil ani polovicu času, čo som tam strávil ja. Inak by už totiž vedeli, že život je veľmi jednoduchý. Je taký jednoduchý ako narodenie, smrť a skutok lásky.

V Bassi niet záhad. Jedinou záhadou je to, ako môže tak veľa ľudí vyžiť z tak mála. Prejdite sa po denných a nočných uliciach a uvedomíte si, že pomôcť blížnemu môžete prakticky v každom

okamihu jeho života, od počatia až po posledný výdych.

A práve to som robil ja s Peppinom. Mojim cieľom bolo zmapovať život detí od batolaťa až po dospelosť a presvedčiť sa, čo z nich Neapol vykreše.

„Nepíše, aby zatracoval, ale aby šíril spásu.“

Záhady mravčeka zvedavčeka

Záhada č.5

Ahoj deti!

To som nečakal, že budete vedieť odpoveď aj na túto otázku.

Pre tých ktorý to ešte nevedia prezradím, čo ste mi napísali. Stvoriteľ dal ľuďom slobodnú vôľu. Slobodná vôľa je na to, aby ľudia pomocou svedomia zväžili, čo je dobré a čo zlé a aby sa rozhodli celkom dobrovoľne, či chcú milovať Stvoriteľa a pomáhať všetkým ľuďom, trpezlivo zniesť aj krivdu, budovať svet a zaslúžiť si tak odmenu - alebo byť zlý, ubližovať, užívať si na úkor iných, ničiť a kaziť a zaslúžiť si

trest. V našej nebeskej vlasti už budú iba samí dobrí ľudia a dostanú odmenu, ktorú ľudské oko nevidelo a ľudské ucho nepočulo. Je dobré, že Stvoriteľ je taký spravodlivý. Ale On je aj veľmi milosrdný. Tomu, kto sa chce zmeniť a je mu úprimne ľúto zloby, ktorú popáchal, tomu odpustí.

A práve to je záhada. Janka dnes ide prvý krát na svätú spoveď. Má veľký strach. Bojí sa, čo jej pán farár povie, keď porobila toľko nepekných vecí. A či ju bude počuť pán Ježiš a či jej pán Boh odpustí a či tie neplechy, ktoré porobila pán farár nikomu nepovie. A ešte ju zaujímalo, prečo musí vravieť na spovedi o svojich chybách, či to nestačí povedať iba potichu Stvoriteľovi. A mňa ešte zaujíma, prečo nemusíme chodiť na spoveď aj my mravčekovia Zvedavčekovia. No to je veľa otázok. Určite sa aj zapotíte, kým mi na to všetko odpoviete. A keď mi nakreslíte niečo pekné - napríklad ako vyzerá taká spovedelnica, budem veľmi šťastný.

Váš mravček Zvedavček

Deti, vaše kresby Zvedavčekovi sú na nástenke pri autobusovej zastávke. Pozorne si prečítajte, čo sa Mravček pýta a nakreslite mu.

Božie stopy v prírode - Kačiatká - 2.časť rozprávky

Už sme si deti vpravili, ako prišli na svet káčatká. Ale to som vám ešte neprezradila, že už bola jeseň a vonku bolo veľmi zima. Bála som sa, že maličké kačie bábätká celkom premrznú a tak som ich vzala do krabice od cukríkov, vystlanej teplou látkou a urobila som im v kuchyni kačaciu škôlku, aby sa zohriali.

Aké len boli utešené. Štebotali, čľapkali sa. Keď už boli veľmi unavené, nahrnuli sa všetky do kôpky a zohrievali sa. Každé sa snažilo dostať sa čo najhlbšie do kôpky. Tam bolo najteplejšie. Moje deti nemali čas ani napísať domáce úlohy. Sedeli pri krabici a pozorovali ten úžasný zázrak života. Káčatká si ich zvedavo okukovali a keď zistili, že v ľudských dlaniach je teplúčko ako pri mamičke, snažili sa z krabice vyletieť. Ich krídelká však boli na také akrobatické kúsky primalé a tak sa skoprceli naspäť. Deti však nemohli pri nich sedieť stále a káčatá keď ich nevideli spustili krik - štebot, ako keď dieťaťko plače za mamou.

Onedlho ich výlet však skončil. Počasie sa umúdrilo a tak sme sa rozhodli káčatá vrátiť mamičke kačičke. Kačička si svoje malé deti hneď spoznala a chcela si ich usporiadať do kôpky. Ale káčatá nechceli ani trochu poslúchať. Stále utekali za deťmi z klietky na dvor. Vôbec si nevšimli, že pes Ferdo sa nebezpečne obližuje a okolo krúži veľký vták. Keď som im priniesla vodičky, o jednu sekundu boli celé mokré. Mama kačka len krútila hlavou. Ale, nebojte sa, deti, ona si so svojimi neposlušnými deťmi isto iste poradí.

A naozaj. O niekoľko dní už boli káčatá ako vymenené. Boli pokojné, poslušne pochodovali za mamou, počúvali jej tiché kačotanie a robili presne to, čo robila ona. Tak je to správne. Každá mamička vie najlepšie čo potrebuje jej dieťaťko. Učí ho svojim príkladom, zohrieva svojou láskou. Len tak bude dieťaťko pokojné, len tak bude mať z neho radosť a potechu.

G.S.

Kto ma sprevádza?

Dnes už nikomu netreba vysvetľovať, čo je videokamera, mikrofón. Sú to výtobytky vedy a techniky, ktoré umožňujú lepšie počuť, vidieť, zachytiť chvíle, ktoré sa už nevrátia.

Ale existuje aj iný druh mikrofónu a videokamery a to je zrak Boží a sluch Boží. Áno deti, Pán Boh všetko počuje a vidí! Moje radosti, starosti, trápenie, ale často aj kliatby, pýchu ba aj bitkárstvo. Ako je dobre, že kráčam životom vo vedomí, že niekto ide so mnou. Pán Boh je mojim verným spoločníkom, bez toho, aby zavádzal. On mi každé ráno otvára oči, keď sa zobúdzam a On ich aj zatvára, keď zaspávam. Pán Boh je so mnou, keď ma mamička alebo otecko zobúdzajú do školy. Preto rannú chvíľu spojenú s modlitbou venujem práve Jemu, ktorý je už pripravený stáť pri mne celý deň, aj noc. Nasledujúť raňajky, neskôr obed, večera. Pred jedlom sa pomodlím, alebo aspoň prežehnám. Aj v škole do lavice si prisadnem ku mne On. A ja som mu za to vďačný, lebo mi pomáha, preto neplačem, keď sa mi nedarí tak ako si predstavujem. Ku všetkým ľuďom som úctivý, pozorný a nezabudnem urobiť aj dobrý skutok.

A keď prídem domov, myslím si, že som sám. Nie! Dvere sa odchýlia, Ježiško si tíško prisadnem a s úsmevom na tvári pozerá na mňa. Pozriem mu do očí a pomyslím si: takto si predstavujem svojho sprievodcu Pána Ježiša a za všetko mu zo srdca ďakujem.

J.V.

ZADANÉ PRE DIEVČATÁ

Špagety „ALFA BIO“

špagety
syr tofu 24 dg
cibuľa
cesnak
kečup
biely jogurt
olej, soľ, vegeta, oregano
rajčínový pretlak
sójová omáčka

Omáčka:

Cibuľu osmažíme na oleji a pridáme pretlak, vegetu, oregano, cesnak, sójovú omáčku, postrúhaný syr a jogurt.

Šalát:

cesnak, paprika, rajčiny, cibuľa, tofu syr, voda, soľ, pažitka

Dobrá chuť!

FARSKÉ OZNAMY

NOVEMBER 1998

Cezročné obdobie

Sv. omše v týždni

Suchá - pondelok-piatok 18.00; sobota 7.30
 Počas Novény od 13. do 21.XI. - 7.30, prípadne 7.00,
 podľa vyhlásenia.
 Košolná - streda 16.45; Zvončín - štvrtok 16.45
 Počas novény sv. omše vystanú

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok**1. novembra - slávnosť Všetkých svätých***31. nedeľa v cezročnom období,*

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30 Zvončín 9.00

2. novembra - spomienka na všetkých verných zosnulých,

Zvončín - 15.30, Košolná - 16.45, Suchá - 18.00, po sv.
 omši - pobožnosť na Dušičky. Získanie plnomocných
 odpustkov za duše v očistci za obvyklých podmienok.
 Spoločná návšteva cintorína počas celej iktávy od 1. do
 8.XI. s modlitbou za duše v očistci.

8. novembra - 32. nedeľa v cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30 Košolná 9.00

11. novembra - slávnosť sv. Martina z Tours, biskupa,

patróna nášho farského kostola a farnosti.
 sv. omša - Suchá 18.00

13. novembra - začiatok novény k Panne Márii Trnavskej.**15. novembra - 33. nedeľa v cezročnom období**

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30 Zvončín 9.00

Vo farskom kostole odpustová slávnosť sv. Martina,
 patróna kostola a farnosti - hody

21. novembra - záver novény k Panne Márii Trnavskej**22. novembra - slávnosť Krista Kráľa,***34. nedeľa v cezročnom období*

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30 Košolná 9.00

29. novembra - 1. adventná nedeľa, začiatok nového cirkevného roka, nedeľný cyklus A

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30 Zvončín 9.00.

Požehnanie adventných vencov.

Ne	1	31. nedeľa v cezroč. období, Všetkých svätých
Po	2	Spomienka na všetkých verných zosnulých
Ut	3	Martin de Porres, rehoľník
St	4	Karol Boromeo, biskup
Št	5	Imrich
Pi	6	Leonard, pustovník
So	7	Engelbert, mučeník
Ne	8	32. nedeľa v cezročnom období
Po	9	Výročie posvätenia Lateránskej baziliky
Ut	10	Lev Veľký, pápež a učiteľ Cirkvi
St	11	Martin z Tours, biskup
Št	12	Jozafát, biskup a mučeník
Pi	13	Stanislav Kostka, rehoľník
So	14	Irma
Ne	15	33. nedeľa v cezročnom období
Po	16	Margita Škótska
Ut	17	Alžbeta Uhorská, rehoľníčka
St	18	Výročie posv. bazilik sv. Petra a sv. Pavla
Št	19	Alica
Pi	20	Výročie posv. katedr. chrámu v Nitre, Félix z Valgis
So	21	Obetovanie Panny Márie
Ne	22	34. nedeľa v cezročnom období - Krista Kráľa
Po	23	Klement I., pápež a mučeník
Ut	24	Ondrej Dung-Lac a spol., mučeníci
St	25	Katarína Alexandrijská
Št	26	Silvester, opát
Pi	27	Virgil; Milan
So	28	Rúfus
Ne	29	1. adventná nedeľa
Po	30	Ondrej, apoštol

Október v našej farnosti**Pokrstení:**

4.X. Patrícia Sabová, Zvončín
 11.X. sviatosť birmovania prijalo 104 birmovancov
 z rúk o. biskupa Vladimíra Filu

Sviatosť manželstva uzavreli:

10.X. Pavol Planeta a Sylvia Tollingerová, Suchá
 17.X. Peter Brečka a Veronika Hornáčková, Suchá

Zosnuli:

Jozef Bačík, 16.X. v 73. roku života, Suchá
 Štefánia Marhavá, 22.X. v 87. roku života v Trnave,
 pochovaná v Suhej
 Peter Izakovič, 23.X. v 99. roku života, Zvončín
 Štefan Hornáček, 26.X. v 60. roku života, Suchá.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza každú prvú nedeľu v mesiaci. Vydáva
 Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Pamou
 č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/901 44.
 Zodpovedný redaktor: Jozef Kolpák, farár
 S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa
 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok